

Zadeva C-324/23 [Myszak]¹**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

25. maj 2023

Predložitveno sodišče:

Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska)

Datum predložitvene odločbe:

26. oktober 2022

Tožeče stranke:

OF

EI

RI

Tožena stranka:

Getin Noble Bank S.A.

Predmet postopka v glavni stvari

Tožeče stranke, ki so potrošniki, so s toženo banko sklenile pogodbo o hipotekarnem kreditu, indeksiranem v CHF (švicarski frank), in do danes niso plačale vseh dogovorjenih obrokov. Zahtevale so, naj se ugotovi, da ta pogodba vsebuje nepošteno pogoje in da je nična ter naj se banki naloži, da vrne plačane obroke.

Zoper toženo banko je bil začel postopek prisilnega prestrukturiranja, zato so tožeče stranke v predlogu za zavarovanje predlagale prenehanje plačevanja nadaljnjih obrokov kredita, ki naj jih zaradi prestrukturiranja in pričakovane insolventnosti tožene banke ne bi bilo več mogoče izterjati.

¹ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Združljivost nacionalne ureditve, v skladu s katero zoper banko, ki je v postopku prisilnega prestrukturiranja – samo zato, ker zoper njo teče ta postopek – ni dovoljeno ugoditi predlogu potrošnika za izdajo začasne odredbe (za zavarovanje tožbenega zahtevka), s katero bi se za čas trajanja sodnega postopka zadržala obveznost plačevanja obrokov kredita iz naslova kreditne pogodbe, ki jo bo sodišče zaradi črtanja njenih nepoštenih pogodbenih pogojev verjetno razglasilo za nično, s členoma 6(1) in 7(1) Direktive Sveta 93/13/EGS ter s členom 70(1) in (4) Direktive št. 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 6(1) in člen 7(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah ob upoštevanju načel učinkovitosti in sorazmernosti ter člen 34(1)(b) in (g) in člen 70(1) in (4) Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, na podlagi katere v razmerju do banke, zoper katero je bil začel postopek prisilnega prestrukturiranja – samo zato, ker zoper njo teče ta postopek – ni dopustno ugoditi predlogu potrošnika, naj sodišče sprejme začasno odredbo (za zavarovanje tožbenega zahtevka), s katero bi se za čas trajanja sodnega postopka zadržala obveznost odplačevanja glavnice in obvesti z obroki kredita iz naslova kreditne pogodbe, ki jo bo sodišče zaradi črtanja njenih nepoštenih pogodbenih pogojev verjetno razglasilo za nično?

Navedene določbe prava Unije in sodna praksa Sodišča

Pogodba o delovanju Evropske unije: člen 169(1).

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, člen 38.

Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah: četrta, enaindvajseta in štiriindvajseta uvodna izjava, člen 6(1) in člen 7(1).

Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta: uvodni izjavi 50 in 130 ter člena 34 in 70.

Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah: četrta, enaindvajseta in štiriindvajseta uvodna izjava, člen 6(1) in člen 7(1).

Sodbe Sodišča:

z dne 21. decembra 2016, Francisco Gutiérrez Naranjo, C-154/15, C-307/15 in C-308/15, EU:C:2016:980,

z dne 14. junija 2012, Banco Español de Crédito SA, C-618/10, ECLI:EU:C:2012:349,

z dne 19. junija 1990, Factortame, C-213/89, EU:C:1990:257,

z dne 11. januarja 2001, Siples, C-226/99, EU:C:2001:14,

z dne 13. marca 2007, Unibet, C-432/05, ECLI:EU:C:2007:163,

z dne 10. septembra 2014, Kušionova, C-34/13, EU:C:2014:2189,

z dne 14. marca 2013, Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164,

z dne 26. junija 1990, Kuhar, C-407/18, EU:C:2019:257,

z dne 5. maja 2022, Banco Santander SA/J.A.C., C-410/20, ECLI:EU:C:2022:351,

z dne 26. oktobra 2016, Ismael Fernandez Oliva, združene zadeve od C-568/14 do C-570/14, EU:C:2016:828.

Sklepni predlogi generalne pravobranilke Juliane Kokott z dne 19. novembra 2020, Banco de Portugal, Fondo de Resolución, Novo Banco SA/VR, C-504/19, ECLI:EU:C:2020:943.

Navajane določbe nacionalnega prava

Člen 385¹ ustava z 23. kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (zakon z dne 23. aprila 1964 civilni zakonik, v nadaljevanju: civilni zakonik):

„1. *Potrošnika pogodbeno določila, ki niso bila dogovorjena posamično, ne zavezujejo, če se z njimi njegove pravice in obveznosti določajo v nasprotju z dobrimi običaji, tako da so v očitnem nasprotju z njegovimi interesi (nedovoljena pogodbeno določila). To ne velja za določila, ki se nanašajo na glavne obveznosti pogodbenih strank, zlasti tista, ki se nanašajo na ceno ali plačilo, če je njihovo besedilo nedvoumno.*

2. *Če pogodbeno določilo v skladu z odstavkom 1 potrošnika ne zavezuje, pogodba pogodbene stranke zavezuje v preostalem delu.*

3. *Pogodbeno določila, ki niso bila dogovorjena posamično, so tista pogodbeno določila, na katerih vsebino potrošnik ni imel dejanskega vpliva. To velja zlasti za pogodbeno določila, prevzete iz tipske pogodbe, ki jo je potrošniku predlagal njegov sopogodbenik.*

4. Dokazno breme, da je bilo neko določilo dogovorjeno posamično, nosi stranka, ki se na to sklicuje.“

Člen 405 civilnega zakonika:

„Kdor je brez pravnega temelja pridobil premoženjsko korist na škodo druge osebe, je korist dolžan izročiti v naravi, če to ni mogoče, pa povrniti njeno vrednost.“

Člen 410 civilnega zakonika:

„1. Določbe prejšnjih členov veljajo zlasti za izpolnitev brez pravnega temelja.

2. Izpolnitev je brez pravnega temelja, če oseba, ki jo je opravila, sploh ni bila zavezana ali ni bila zavezana prejemniku izpolnitve, ali če je podlaga za izpolnitev prenehala ali predvideni namen izpolnitve ni bil dosežen ali če je bil pravni posel, ki je bil podlaga za obveznost izpolnitve, neveljaven in tudi po izpolnitvi ni postal veljaven.“

Člen 189 ustawa z 17 listopada 1964 roku Kodeks postępowania cywilnego (zakon z dne 17. novembra 1964 zakonik o civilnem postopku).

Člen 730¹ zakonika o civilnem postopku:

„1. Odreditev zavarovanja lahko zahteva vsaka stranka, če verjetno izkaže obstoj svoje terjatve in pravni interes za odreditev tega zavarovanja.

2. Pravni interes za odreditev zavarovanja je podan, če bi bila zaradi neodobritve zavarovanja onemogočena ali resno otežena izvršitev odločbe, ki jo je treba sprejeti v obravnavani zadevi, ali bi bilo kako drugače onemogočeno ali resno oteženo doseganje cilja postopka v zadevi.

2¹ [...] (ni prevedeno) Šteje se, da je pravni interes za odreditev zavarovanja izkazan z verjetnostjo, kadar je subjekt, ki zahteva odreditev zavarovanja, tožeča stranka, ki uveljavlja terjatev za plačilo iz naslova poslovne transakcije v smislu ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (zakon z dne 8. marca 2013 o preprečevanju čezmernih zamud pri poslovnih transakcijah), če vrednost te transakcije ne presega 75.000,00 PLN, uveljavljana terjatev pa še ni bila poravnana in so od datuma njene zapadlosti minili vsaj trije meseci.

3. Pri izbiri načina zavarovanja sodišče interese strank ali udeležencev postopka upošteva tako, da je upravičencu zagotovljeno ustrezno pravno varstvo, zavezanec pa ni čezmerno obremenjen.“

Člen 731 zakonika o civilnem postopku.

Člen 755 zakonika o civilnem postopku:

„1. Če predmet zavarovanja ni denarna terjatev, sodišče zavarovanje odredi na način, ki se mu glede na okoliščine zdi primeren, pri čemer lahko uporabi tudi načine, ki so predpisani za zavarovanje denarnih terjatev. Sodišče lahko zlasti:

- 1. uredi pravice in obveznosti strank ali udeležencev postopka za čas trajanja postopka;*
- 2. prepove odsvojitvev predmetov ali pravic, ki so predmet postopka;*
- 3. prekine postopek izvršbe ali drug postopek, namenjen izvršitvi odločbe; [...]*“

Člen 146 ustava z 28. lutega 2003 r. Prawo upadłościowe (zakon z dne 28. februarja 2003 zakon o postopkih zaradi insolventnosti).

Člen 135 ustava z 10. czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (zakon z dne 10. junija 2016 o bančnem jamstvenem skladu, sistemu jamstva za vloge in prisilnem prestrukturiranju, v nadaljevanju: zakon o bančnem jamstvenem skladu), zlasti odstavek 4:

„4. Med postopkom prisilnega prestrukturiranja zoper subjekt v prestrukturiranju ni dovoljeno začeti postopka izvršbe in zavarovanja.“

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Oseba OF in njeni starši RI in EI so leta 2007 s toženo stranko Getin Noble Bank S.A., Varšava, sklenili pogodbo o hipotekarnem kreditu, indeksiranem v CHF, za znesek 185.375,71 PLN (poljski zloti, približno 40.000 EUR) za obdobje 360 mesecev. V skladu s členom 9(2) pogodbe je bilo treba znesek kredita na dan izplačila pretvoriti v CHF po nakupnem tečaju iz tabele banke. V skladu s členom 10(3) pogodbe naj bi se obroki kredita (določeni v CHF) pretvorili v PLN po prodajnem tečaju iz tabele banke na dan plačila obroka.
- 2 Kredit je bil namenjen kritju dela cene nakupa nepremičnine in kritju stroškov kredita. V kreditni pogodbi je bilo določeno, da se glavnica kredita pretvori v CHF po nakupnem tečaju, ki ga določi banka, obroki – določeni v frankih – pa se odplačajo po prodajnem tečaju, ki ga prav tako določi banka. Tožeče stranke so informacijo o vplivu sprememb obrestne mere in menjalnega tečaja prejele v obliki tabele, v kateri so bili primerjani zneski obrokov za odplačilo kredita ob predpostavki, da je znesek kredita večji za 20 %, in za primer 9,21-odstotnega povečanja menjalnega tečaja (kar je ustrezalo razliki med najvišjim in najnižjim menjalnim tečajem v preteklem letu).
- 3 Bankowy Fundusz Gwarancyjny (bančni jamstveni sklad, Poljska) je 29. septembra 2022 na podlagi zakona o bančnem jamstvenem skladu izdal sklep o začetku prisilnega prestrukturiranja tožene banke z uporabo instrumenta

premostitvene institucije. Z odločbo je bil ustanovljen nov subjekt z imenom VELO Bank S.A., na katerega so bile prenesene skoraj vse pravice in obveznosti tožene stranke Getin Noble Bank S.A., vendar z izjemo premoženjskih pravic, ki izhajajo iz dejanskih, pravnih ali nedovoljenih dejanj v zvezi s kreditnimi in posojilnimi pogodbami denominiranimi v CHF ali indeksiranimi glede na menjalni tečaj CHF, in zahtevkov, ki izhajajo iz teh premoženjskih pravic, vključno s tistimi, ki so predmet civilnih in upravnih postopkov, ne glede na datum začetka teh postopkov. To pomeni, da večino sredstev banke predstavljajo terjatve iz kreditnih pogodb, ki tako kot pogodba tožečih strank vsebujejo nepošteno pogodbene pogoje in bodo verjetno tudi za nazaj izpodbijane. Navedena odločba je predmet predhodnega vprašanja drugega sodišča v zadevi C-118/23.

- 4 Iz izjav, ki jih je bančni jamstveni sklad podal za medije, je razvidno, da bo tekom leta vložen predlog za ugotovitev insolventnosti in likvidacijo tožene banke.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 5 Tožeče stranke (kreditojemalci) so pri predložitvenem sodišču vložili tožbo, v kateri zahtevajo, naj se ugotovi ničnost omenjene pogodbe in naj se jim prisodi plačilo 48.352,97 PLN in 27.171,82 CHF (kar po trenutnem menjalnem tečaju ustreza približno 95-im odstotkom izplačane glavnice) skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi in stroški postopka. Tožeče stranke so opozorile, da je kreditna pogodba vsebovala nedovoljena določila o indeksaciji zneska kredita v tujo valuto. Zahtevani znesek je vsota plačil tožečih strank, ki predstavljajo izpolnitev brez pravnega temelja, ki jo je prejela tožena stranka. Podredno so tožeče stranke predlagale, naj se pogodba še naprej izvaja, po tem ko bodo iz nje črtani nepošteni pogoji.
- 6 Tožena banka predlaga, naj se tožba zavrne in naj se ji povrne stroške postopka. Tožena stranka je vložila formalne ugovore in zanikala, da bi bila pogodbena določila nedovoljena. Predložila je dokumente, ki naj bi potrjevali zakonitost teh določil. Trdila je tudi, da ima banka terjatev za vračilo celotne izplačane glavnice in za plačilo nadomestila za uporabo te glavnice.
- 7 Po začetku postopka prestrukturiranja so tožeče stranke vložile predlog za zavarovanje svojega zahtevka za ugotovitev ničnosti pogodbe z ureditvijo pravic in obveznosti strank v postopku za čas trajanja postopka z:
- i. zadržanjem obveznosti plačevanja obrokov kredita v višini in na datume, določene v pogodbi, za čas od vložitve tožbe do pravnomočnega končanja postopka,
 - ii. prepovedjo toženi stranki, da bi podala izjavo o odpovedi pogodbe,
 - iii. prepovedjo toženi stranki, da bi v Biuro Informacji Gospodarczej (urad za gospodarske informacije, Poljska) vnesla podatke o tem, da tožeče stranke v

obdobju od dneva odobritve zavarovanja do zaključka postopka niso odplačevale kredita.

Kratka obrazložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 8 Predložitveno sodišče je v podobni zadevi že zastavilo vprašanje za predhodno odločanje o splošni možnosti zavarovanja terjatev z zadržanjem izvrševanja kreditne pogodbe, tako da tam navedeni argumenti ostajajo veljavni (C-287/22). Po mnenju predložitvenega sodišča je zlasti dopustno zavarovanje terjatve na način, da se zadrži obveznost plačevanja obrokov kredita. Bistvena razlika, zaradi katere je ta zadeva drugačna, je postopek prisilnega prestrukturiranja tožene banke, kar ima bistvene posledice za dopustnost začetka postopka zavarovanja in nadaljevanje že začelih postopkov zavarovanja.
- 9 Sodišče je že večkrat oblikovalo splošne ugotovitve o nujnosti omogočitve nacionalnim sodiščem izdaje začasnih odredb za zagotovitev polnega učinka sodnih odločb v zvezi z varstvom uveljavljanih pravic, ki izhajajo iz prava Unije (glej sodbe z dne 19. junija 1990, Factortame, C-213/89, EU:C:1990:257, točka 21; z dne 11. januarja 2001, Siples, C-226/99, EU:C:2001:14, točka 19; in z dne 13. marca 2007, Unibet, C-432/05, točka 67).
- 10 Predložitveno sodišče je menilo, da je posledica tega, da pogodba vsebuje nedovoljena pogodbena določila, na podlagi katerih potrošnik nosi tveganje spremembe tečaja in ki napotujejo na devizne tečaje, ki jih določi banka, ta, da po črtanju teh nepoštenih določil pogodba v celoti ne more biti več zavezujoča, kar je po nacionalnem pravu enako njeni ničnosti (člen 385¹ civilnega zakonika). Glede na to bo vsaka od strank pogodbe, za katero je bilo ugotovljeno, da je nična, pridobila terjatev nasproti drugi stranki za vrnitev svoje izpolnitve (člen 410 civilnega zakonika), pri čemer je izpolnitev iz tega izhajajočih zahtevkov mogoča tudi s pobotom.
- 11 S členom 385¹ civilnega zakonika se v poljsko pravo prenaša Direktiva 93/13. Zato je treba to določbo razlagati tako, da se zagotovi čim učinkovitejše doseganje ciljev te direktive. Kot je Sodišče že navedlo, je treba člen 6(1) Direktive 93/13 razlagati tako, da je treba za pogodbeni pogoj, za katerega se ugotovi, da je nepošten, načeloma šteti, da ni nikoli obstajal, tako da za potrošnika nima učinkov. Zato mora biti posledica sodne ugotovitve nepoštenosti takega pogoja načeloma ta, da se ponovno vzpostavi pravni in dejanski položaj potrošnika, v katerem bi ta bil, če ne bi bilo tega pogoja. Obveznost nacionalnega sodišča, da ne uporabi nepoštenega pogodbenega pogoja, ki nalaga plačilo zneskov, za katere se je izkazalo, da so brez pravnega temelja, načeloma zajema restitucijski učinek glede teh zneskov (glej sodbo z dne 21. decembra 2016, Francisco Gutiérrez Naranjo, C-154/15, C-307/15 in C-308/15, ECLI:EU:C:2016:980, točki 61 in 62).
- 12 Kadar je posledica črtanja nepoštenih pogodbenih pogojev ugotovitev ničnosti kreditne pogodbe, se restitucijski učinek doseže tako, da v razmerju do banke nastane terjatev za vračilo zneskov, ki so bili plačani na podlagi kreditne pogodbe.

Potrošnik tako postane upnik banke, svojo terjatev pa lahko uveljavlja z izvršbo (po pridobitvi sodne odločbe) ali s pobotom s terjatvijo banke za vračilo izplačane glavnice. Začetek postopka prisilnega prestrukturiranja izključuje možnost izvršbe zoper banko, zato je pobot edini učinkovit način za doseg restitucijskega učinka. Če pa je potrošnik banki plačal znesek, ki je višji od izplačane glavnice, take možnosti glede zneska, ki presega glavnico, nima.

- 13 Po mnenju predložitvenega sodišča se zaradi dolgotrajnosti kreditne pogodbe in posebnosti položaja po ugotovitvi ničnosti take pogodbe porajajo dvomi glede medsebojnega razmerja med Direktivo 93/13 in Direktivo 2014/59. Direktiva 2014/59 ne določa posebnih pravic za potrošnike, zato bi bilo treba šteti, da je v primeru prisilnega prestrukturiranja dopustna omejitev pravic potrošnikov kot upnikov banke. Načelo Direktive 2014/59 je, da upniki niso prikrajšani v primerjavi z običajnimi insolvenčnimi postopki in da se upnike istega razreda obravnava enako. Zato se zdi, da odvzem učinkovite možnosti potrošniku, da zahteva vračilo opravljenih izpolnitev, ki presegajo znesek izplačane glavnice – čeprav je za potrošnika neugoden – ustreza ciljem Direktive 2014/59, saj so potrošniki v tem pogledu obravnavani enako kot drugi upniki.
- 14 Vendar pa je znesek obveznosti banke do drugih upnikov omejen z datumom objave začetka postopka prisilnega prestrukturiranja. Po tem datumu se znesek terjatev do banke (npr. iz naslova obveznic, ki so bile odpisane) ne bo povečal, tako da se negativni učinki prestrukturiranja (izgube), povezani z zmanjšano možnostjo poplačila ali celo z odpisom obveznosti, ne bodo več povečali. Po drugi strani pa bo potrošnik, ki bo po objavi postopka prestrukturiranja banki izpolnjeval obveznosti na podlagi pogodbe, ki vsebuje nepoštene pogoje, povečal višino svoje izgube, saj ne bo več mogel doseči vračila opravljenih izpolnitev. Možnost pobota je omejena z zneskom terjatev banke in bo v pričakovanem postopku zaradi insolventnosti omejena z dodatnimi formalnimi zahtevami. Potrošnik bo zato v slabšem položaju kot drugi upniki.
- 15 Po mnenju predložitvenega sodišča bi bila razlaga navedenih določb Direktive 93/13 in Direktive 2014/59, ki bi preprečevala to, da bi sodišče s sklepom odločilo, da lahko potrošnik zadrži izvrševanje kreditne pogodbe, v nasprotju z načelom učinkovitosti. Potrošnik bi bil v tem primeru prikrajšan ne le za možnost, da se dejansko osvobodi pogodbe, ki vsebuje nepoštene pogoje, temveč bi bil dolžan takšno pogodbo izpolnjevati kljub temu, da kasneje ne bo imel možnosti doseči restitucije. V tem primeru Direktiva 93/13 ne bi imela odvrčilnega učinka, saj bi se pogodbe, ki vsebujejo nepoštene pogoje, še naprej izpolnjevale in trgovcu prinašale pričakovane prihodke. V takem primeru se potrošnikom z začetkom prestrukturiranja, ki ga državni organ objavi na podlagi določb evropskega prava, onemogoči uveljavljanje njihovih pravic, ki so med drugim posebej varovane na podlagi člena 38 Listine o temeljnih pravicah.
- 16 Sodišča pa upoštevne določbe nacionalnega prava razlagajo tako, da izključujejo začetek postopka zavarovanja zoper banko, ki je v postopku prisilnega prestrukturiranja. Takšna razlaga v ničemer ne upošteva ureditve iz Direktive

93/13 in potrošniku odvzema pravice, ki mu pripadajo na podlagi te direktive. Posledično sodišča potrošnikom zavračajo odobritev zavarovanja.

- 17 Z navedenimi določbami nacionalnega prava se po mnenju predložitvenega sodišča napačno prenaša člen 70(1) in (4) Direktive 2014/59/EU, saj ta določba državam članicam nalaga obveznost, da zagotovijo, da ima organ za reševanje (v obravnavanem primeru Bankowy Fundusz Gwarancyjny) le pooblastilo omejiti možnost zavarovanih upnikov institucije v postopku reševanja do uveljavljanja pravic iz naslova zavarovanja v zvezi z vsemi sredstvi zadevne institucije v postopku reševanja, in to le od objave obvestila o omejitvi v državi članici, kjer ima ta institucija sedež.
- 18 Ob tem pa navedeni člen 135(1) in (4) zakona o bančnem jamstvenem skladu nikakor ne upošteva pogojev iz člena 70(1) in (4) Direktive 2014/59. V bistvu je torej prišlo do razširjujočega prenosa Direktive 2014/59 v nacionalni pravni red, zaradi česar je bil od zgoraj prepovedan začetek vseh postopkov zavarovanja zoper subjekt v prestrukturiranju, kar krši tudi pravice potrošnikov iz Direktive 93/13.
- 19 Ob upoštevanju bodoče odločitve Sodišča v zadevi C-287/22 predložitveno sodišče meni, da bi bila odobritev zavarovanja v obliki zadržanja obveznosti plačevanja obrokov kredita po pogodbi, obravnavani v postopku v glavni stvari, dopustna tudi v postopku zaradi insolventnosti. Zavarovanje se nanaša na nedenarni zahtevek za ugotovitev ničnosti pogodbe, tak zahtevek pa za insolventnega dolžnika nima neposrednih premoženjskopравnih posledic. Takšno zavarovanje ne pomeni zavarovanja na premoženju insolventnega dolžnika v smislu člena 146(3) zakona o postopkih zaradi insolventnosti. Premoženjske posledice za insolventnega dolžnika pa izhajajo iz denarnih terjatev, ki se nanašajo na vračilo izpolnitve, ki je bila opravljena brez pravnega temelja, kot restitucijskega sredstva, ki izhaja iz uporabe Direktive 93/13 in določb za njen prenos, na primer člena 385¹(1) civilnega zakonika. Zato zavarovanje tega drugega zahtevka ni dopustno.
- 20 Ker bi bilo zavarovanje terjatve, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, dopustno v postopku zaradi insolventnosti, bi razlaga člena 135(1) in (4) zakona o bančnem jamstvenem skladu, v skladu s katero zavarovanje take terjatve ne bi bilo mogoče, poslabšala položaj upnika, ki je potrošnik, v primerjavi s postopkom zaradi insolventnosti. Zato bi bilo sprejetje takšne razlage v nasprotju s členom 34(1)(g) Direktive 2014/59/EU.
- 21 Po mnenju predložitvenega sodišča člena 6(1) in 7(1) Direktive 93/13 ob upoštevanju načela učinkovitosti tudi v primeru začetka postopka prisilnega prestrukturiranja zahtevata, da ima nacionalno sodišče v primeru, v katerem potrošnik proti trgovcu (banki) začne postopek, katerega namen je ugotovitev nepoštenosti pogojev iz kreditne pogodbe in posledično tudi ugotovitev ničnosti te pogodbe in uveljavljanje vračila zneskov, ki jih je potrošnik plačal na podlagi nične pogodbe (restitucija), možnost, da zadrži izvrševanje take kreditne pogodbe.

Tovrstno zavarovanje ne pomeni dajanja prednosti pred drugimi upniki, saj se ne nanaša na terjatve za vračilo zneskov, ki so bili banki že plačani.

- 22 Upoštevati pa je treba, da ima tožena banka terjatev za vračilo izplačane glavnice, ki je v primeru začetka prisilnega prestrukturiranja glavni element premoženja. Zdi se, da je zadržanje poplačila terjatev preden je dosežena višina terjatev banke, v nasprotju z namenom tega prestrukturiranja, saj omejuje ali upočasnjuje postopek izterjave sredstev, ki navsezadnje služi tudi poplačilu drugih upnikov. Poleg tega še ni izključena možnost, da ima banka poleg zahtevka za vračilo izplačane glavnice morda tudi druge terjatve, kakršne so navedene v predhodnih vprašanjih v zadevah C-520/21 in C-756/22.
- 23 Glede na navedeno predložitveno sodišče predlaga, naj se na tako zastavljeno vprašanje odgovori, da je treba v njem navedene določbe ob upoštevanju načel učinkovitosti in sorazmernosti razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi in sodni praksi, ki onemogočata, da se kljub temu, da zoper banko poteka postopek prisilnega prestrukturiranja, ugotovi predlogu za zavarovanje z zadržanjem izvrševanja kreditne pogodbe, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, če je potrošnik že izpolnil obveznosti do banke, o čemer mora odločiti nacionalno sodišče.